

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P. T., s. r. o., M., B.**, zastúpeného advokátkou JUDr. A. C., N., Z., proti žalovanej **JUDr. J. D.**, SKP úpadcu C. J. P. B., spotrebné družstvo H., P. B., so sídlom správcu B., P., zastúpenej advokátom JUDr. K. P., C., P. B., **o vylúčenie veci z konkurznej podstaty**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6Cbi 164/2006, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. júna 2011, č. k. 1Obo 144/2010- 207, v znení opravného uznesenia z 13. septembra 2011, č. k. 1Obo 144/2010-223, jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok Najvyššieho súdu zo 14. júna 2011, č. k. 1Obo144/2010-207, v znení opravného uznesenia z 13. septembra 2011, č. k. 1Obo144/2010-223, sa **z r u š u j e** a vec sa mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 26. apríla 2007, č. k. 6Cbi 164/2006 –77 zamietol žalobu a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 200 264 Sk náhrady trov konania.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že uznesením Krajského súdu v Bratislave z 11. apríla 2005, sp. zn. 2K 221/2004 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu a za správkyňu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. J. D.. V danej veci sa na predkupné právo

vzťahuje ustanovenie § 24d zákona č. 328/1991 Zb. v znení noviel. Podľa uvedeného ustanovenia predkupné právo zaniká, ak ho spoluvlastník neuplatnil do speňaženia majetku /ods. 1/. Spoluvlastník môže zabrániť predaju draženého majetku patriaceho do podielového spoluvlastníctva, ak najneskôr do začiatku dražby alebo speňaženia mimo dražby zloží u správcu v hotovosti alebo na účet správcu sumu vo výške podielu určeného v súpise podstaty, ktorý sa má vydražiť alebo speňažiť. Ak tak vykoná, správca s touto sumou naloží ako s výsledkami speňaženia majetku /ods. 2/. Ak spoluvlastník konal podľa odseku 2, správca o tom vyhotoví zápisnicu, ktorá musí obsahovať údaje potrebné na vykonanie zápisu do katastra nehnuteľností a spolu s potvrdením súdu slúži ako doklad na vykonanie zápisu zmeny vlastníctva do katastra nehnuteľností. Návrh na zápis zmeny vlastníctva do katastra nehnuteľností podáva správca v lehote stanovenej v § 27 ods. 2.

Hmotnoprávnym predpokladom k tomu, aby spoluvlastník draženej alebo speňaženej veci zabránil jej predaju je skutočnosť, že najskôr do začiatku dražby alebo speňažovania zloží u správcu alebo na účet správcu sumu určenú v súpise podstaty. Splnením tohto predpokladu dochádza priamo zo zákona k znemožneniu predaja veci. Okamih, ktorým dochádza k zamedzeniu predaja veci nastáva dňom zloženia sumy, zodpovedajúcej podielu určenému v súpise konkurznej podstaty. Týmto dňom môže byť hociktorý deň po vydaní opatrenia súdu, ktorým bol daný súhlas s predajom veci patriacich do konkurznej podstaty.

V danom prípade správkyňa konkurznej podstaty vykonala zaradenie $\frac{1}{2}$ spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. X., k. ú. D. V. v súlade s § 18 ZKV. Hodnota spoluvlastníckeho podielu úpadcu podľa znaleckého posudku, vypracovaného znalcom z odboru stavebníctvo, odhad hodnoty nehnuteľností Ing. J. P. 06. decembra 2005, činila 21 400 000 Sk. Žalobca však ani nedeclaroval ani nepreukázal zloženie uvedenej sumy.

Navyše žalobca zmluvou o predaji podniku previedol svoj $\frac{1}{2}$ spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach, zapísaných na LV č. X., k. ú. D. V. a to na parcelách číslo X. a X., ako aj k stavbe s. č. X. na spoločnosť F. T., s. r. o., B., M., IČO: X. a prestal byť tým aktívne legitimovaným na uplatnenie predkupného práva. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol.

Na odvolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, po preskúmaní veci, rozhodol rozsudkom z 20. februára 2008, č. k. 2Obo 187/2007-152 tak, že

napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej 3 003 Sk náhrady trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že s výrokom napadnutého rozhodnutia a s jeho odôvodnením sa plne stotožnil. Pokiaľ odvolateľ súdu vytýkal, že mu súd prvého stupňa neodročením pojednávania odňal možnosť konať pred súdom, túto námietku vyhodnotil tak, že súd prvého stupňa údajný fax nedostal a ospravedlnenie neúčasti a súčasne žiadosť o odročenie pojednávania bola súdu doručená až 27. apríla 2007, teda po pojednávaní.

Pokiaľ žalobca v odvolaní navrhol, aby súd pripustil zámenu účastníkov na strane žalobcu, odvolací súd konštatoval, že je neopodstatnená, nakoľko ju žalobca nedoložil potvrdením o zápise nového žalobcu ako vlastníka na príslušnom liste vlastníctva a navyše, žalovaný priložil k vyjadreniu k odvolaniu kópiu LV č. X. z 31. 08. 2007, ktorá zmenu vlastníctva neosvedčuje.

V merite veci odvolací súd uviedol, že treba interpretovať výraz § 27d ods. 3 ZKV „sumou vo výške podielu určeného v súpise podstaty“ tak, ako ho vyložil súd prvého stupňa. Nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu, že žalovaná mu svoj postup pri vrátení ním zloženej sumy nevysvetlila. Vychádzal pritom z kópie listu žalovanej z 27. 09. 2006, adresovaného JUDr. J., ktorý svedčí o tom, že žalovaná JUDr. J. podrobne informovala o tom, že jeho klienta, teda žalobcu vyzvala na zaplatenie sumy 21 400 000 Sk ako o výške podielu, určeného v súpise podstaty podľa § 18 ods. 3 ZKV. Právnomu zástupcovi JUDr. J. oznámila, že nakoľko žalobca ani JUDr. J. neakceptoval jej výzvu zo 06. 06. 2006 a opakovanú z 03. 07. 2006, na zloženie tejto sumy, vykoná predaj spoluvlastníckeho podielu prostredníctvom ponukového konania. Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že dovolanie je opodstatnené a uznesením z 24. júna 2010, č. k.1ObdoV 33/2008-177 napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že odvolací súd nariadil pojednávanie na prejednanie odvolania. Z obsahu spisu vyplýva, že odvolanie prejednal a meritórne rozhodol bez účasti žalobcu napriek tomu, že sa včas a riadne ospravedlnil a požiadal o odročenie pojednávania. Ako dôvod uviedol, že v rozhodnom období, t. j. od 13. februára do 4. marca 2008 bude mimo

územia Slovenskej republiky na zahraničnej služobnej ceste a predložil potvrdenie a rezerváciu letenky. Keďže žalobca trval na osobnej účasti zvoleného právneho zástupcu na pojednávaní a nesúhlasil s ustanovením zástupcu, požiadal o odročenie pojednávania a stanovenie nového termínu.

Dovolací súd na záver skonštatoval, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre pokračovanie v odvolacom konaní v neprítomnosti žalobcu a pre meritórne rozhodnutie na pojednávaní 20. februára 2008. Vytkol odvolaciemu súdu, že sa náležite nevysporiadal s procesnými námietkami odvolateľa, týkajúcimi sa konania pred súdom prvého stupňa a neakceptovania ospravedlnenia žalobcu z dôvodu práceneschopnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací potom ako mu bola vec vrátená dovolacím súdom na ďalšie konanie, vo veci rozhodol rozsudkom zo 14. júna 2011, č. k. 1Obo 144/2010-207 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej trovy odvolacieho konania v sume 3 003 Sk.

Rozhodol tak s odôvodnením, že dovolací súd sa meritom veci nezaoberal a žiadny právny názor nevyslovil, vytkol odvolaciemu súdu, že žalobcovi odňal možnosť konať pred súdom, čo zakladá vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

Ďalej uviedol, že z obsahu rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa náležite a spoľahlivo zistil skutkový stav a správne ho právne posúdil, preto aplikoval možnosť danú mu ustanovením § 219 ods. 2 O. s. p. a stotožnil sa s odôvodnením napadnutého rozsudku. To isté stanovisko zastáva odvolací súd čo do konštatovania dovolacieho súdu, že odvolací súd sa náležite nevysporiadal s procesnými námietkami odvolateľa, týkajúcich sa konania pred súdom prvého stupňa a neakceptovania ospravedlnenia žalobcu z dôvodu práceneschopnosti, podaného faxovým podaním z 24. apríla 2007, jeho doplnením v súlade s ust. § 42 ods. 1 O. s. p. a odňatím možnosti konať pred súdom. Napriek tomu, že odvolateľ k odvolaniu doložil kópiu faxovej správy, datovanej 24. apríla 2007, odoslanej o 10:27 hod., odvolací súd sa absolútne jej existenciou nezaoberal a osvojil si bez ďalšieho konštatovanie súdu prvého stupňa, že údajný fax neobdržal. V tomto smere bolo potrebné doplniť dokazovanie dožiadaním na súd prvého stupňa o zaslanie výpisu centrálnej evidencie faxových podaní na Krajskom súde v Bratislave, došlých v uvedenom dni. Podľa názoru odvolacieho súdu navrhnuté doplnenie dokazovania by spôsobovalo pri spoľahlivom zistení skutkového stavu, len zbytočné priťahy v súdnom konaní. Ich nevykonanie nemožno

nijako označiť ako odňatie účastníkovi konať pred súdom, pretože aj konanie účastníka musí byť zamerané na rýchle prejednanie a rozhodnutie veci, t.j. má určitý obsah a rozsah. Účelom celého súdneho konania je spoľahlivé zistenie skutkového stavu a rozhodnutie po jeho správnom právnom posúdení a to rýchle a hospodárne. Vykonanie tohto dovolacím súdom navrhnutého dôkazu by na rozhodnutí odvolacieho súdu nič nemenilo, vzhľadom na riadne zistený skutkový stav.

Z obsahu spisu súd zistil, že uplatnený nárok sa opiera o zákonné predkupné právo, vyplývajúce zo spoluvlastníctva a ustanovenia § 27d ZKV. Žalobca tvrdí, že na účet žalovanej zložil sumu 6 680 477 Sk dňa 31. júla 2006 a žalovaná svoju povinnosť uloženú jej ustanovením § 27d ods. 3 ZKV nespĺnila a zloženú sumu mu 24. augusta 2006 bez vysvetlenia vrátila. Uviedol, že žalovaná JUDr. J. podrobne informovala o tom, že žalobcu vyzvala na zaplatenie sumy 21 400 000 Sk ako výšky podielu, určeného v súpise podstaty a pokiaľ jeho klient neakceptoval jej výzvu zo 6. júna 2006 a opakovanú z 3. júla 2006, na zloženie tejto sumy, vykoná predaj spoluvlastníckeho podielu prostredníctvom ponukového konania. Nárok žalobcu aj odvolací súd považoval za neopodstatnený a výklad súdu k ustanoveniu § 27d ods. 3 ZKV považuje za správny.

Ďalej sa odvolací súd vo svojom odôvodnení zaoberal otázkou pripustenia zmeny účastníka na strane žalobcu. Návrhu žalobcu na zmenu nevyhovelo preto, lebo žalobca nedoložil potvrdenie o zápise nového žalobcu ako vlastníka na príslušnom liste vlastníctva a žalovaná doložila LV č. X. z 31. augusta 2007, ktorý túto zmenu vlastníctva neosvedčuje.

Z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote žalobca dovolanie. Žiada, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania zdôvodnil poukazom na ustanovenie § 238 ods. 2 O. s. p. a na ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p.

Dovolateľ namieta, že súdy oboch stupňov rozhodli vo veci bez akéhokoľvek vypočítania žalobcu a bez toho, aby boli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie vo veci v neprítomnosti žalobcu. Uviedol, že dovolací súd v uznesení z 24. júna 2010, sp. zn. 1ObdoV 33/2008 jednoznačne skonštatoval, že postupom odvolacieho súdu bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom z dôvodu, že odvolací súd odvolanie prejednal a meritórne rozhodol bez účasti žalobcu napriek tomu, že podmienky na pokračovanie a rozhodnutie

v odvolacom konaní v neprítomnosti žalobcu v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. splnené neboli a po ďalšie odvolací súd sa náležite nevysporiadal s procesnými námietkami žalobcu vo vzťahu ku konaniu na súde prvého stupňa a neakceptovania ospravedlnenia žalobcu z dôvodu práceneschopnosti podaného faxovým podaním z 24. apríla 2007, doplneného v zmysle § 42 ods. 1 O. s. p. Napriek záväznému záveru dovolacieho súdu, odvolací súd opätovne rozhodol tak, ako v skoršom rozhodnutí a úplne odignoroval záväzný právny názor dovolacieho súdu čo sa týka oboch dovolacím súdom vyslovených pochybení odvolacieho súdu. Uvedeným postupom odvolací súd opätovne odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Podľa názoru dovolateľa tým, že sa odvolací súd nestotožnil s mienkou dovolacieho súdu, akoby právnym názorom dovolacieho súdu nebol viazaný, takýto postup je v rozpore s ustanovením § 243d ods. 1 O. s. p. a nemôže mať miesto v právnom štáte.

Dovolateľ ďalej namietal, že odvolací súd dodnes nerozhodol o procesnom návrhu žalobcu na zmenu účastníka na strane žalobcu. Odvolací súd uviedol len to, že zmena účastníka konania je neopodstatnená, lebo ju žalobca nedoložil potvrdením o zápise nového žalobcu ako vlastníka na príslušnom liste vlastníctva č. X. pre k. ú. D. V.. S rozsiahlymi argumentami produkovanými v tomto smere sa pritom súd vôbec nezaoberal napriek tomu, že žalobca svoj návrh na zmenu opätovne odôvodnil a vysvetlil vo svojom ďalšom vyjadrení zo 06. októbra 2010. V predmetnom prípade odvolací súd o návrhu žalobcu na zmenu účastníka konania nerozhodol, čím žalobcovi odňal možnosť brániť sa voči negatívnemu názoru odvolacieho súdu, pretože len voči odôvodneniu rozhodnutia nie je možné podať riadny opravný prostriedok a ani mimoriadny opravný prostriedok.

Dovolateľ namieta, že odvolací súd riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie, pretože vychádzal len z tvrdení jednej strany a s písomnými argumentami žalobcu, produkovanými nielen v pôvodnom konaní, ale aj potom, ako dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, sa vôbec nevysporiadal. O vyjadrení žalobcu zo 06. októbra 2010 sa v texte odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nekonštatuje ani jedna veta, pričom podľa jeho názoru predložil súdu zásadné názory, ktoré by mohli zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa vo veci samej. S poukazom na uvedené skutočnosti je dovolateľ toho názoru, že odvolací súd riadne neodôvodnil napadnuté rozhodnutie, čím porušil ustanovenie § 157 ods. 2 O. s. p. a tiež odňal týmto svojim postupom žalobcovi možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať voči napadnutému rozhodnutiu aj v rámci využitia mimoriadneho opravného prostriedku, čím zároveň odňal žalobcovi možnosť konať

pred súdom. Dovolateľ okrem uvedených skutočností ešte namieta, že konanie je zaťažené inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nakoľko toto konanie je podľa § 47 ods. 1 nového konkurzného zákona ex lege prerušené. Napriek tejto skutočnosti v ňom súdy konali a rozhodli.

Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie ako nedôvodné zamietnuť. Tvrdenia dovolateľa považuje za nesprávne, lebo žalobca má 3. februára 2007 vykázané doručenie predvolania na pojednávanie na deň 26. apríla 2007. Krajský súd vec prejednal v neprítomnosti žalobcu podľa § 101 ods. 2 O. s. p., lebo žiadosť o odročenie pojednávania s fotokópiou plnej moci pre JUDr. R. J. spolu s dokladom o pracovnej neschopnosti boli súdu doručené až 27. apríla 2007, teda po pojednávaní. Ďalej uviedla, že všetky úkony žalobcu a to nielen v tomto spore, boli a sú žalobcom vykonávané s úmyslom spôsobovať priet'ahy v súdnych konaniach. Žalobca si je vedomý toho, že v tomto konaní právo nesvedčí v jeho prospech, nezúčastňoval sa nariadených pojednávanií a jediným jeho cieľom bolo a stále je, spôsobovať priet'ahy v súdnom konaní a tým spôsobovať škodu konkurzným veriteľom úpadcu C. J. P. B. S. v konkurze. Čo sa týka dožiadania na prvostupňový súd o zaslanie centrálnej evidencie faxových podaní, došlých 24. apríla 2007, takéto dokazovanie žalovaný považuje za nemožné, lebo Krajský súd v Bratislave nikdy nevedol a ani nevedie žiadnu evidenciu faxových podaní, ktoré sú mu doručované. Pokiaľ ide o zmenu účastníka na strane žalobcu, žalovaná uviedla, že dôvodom pre takúto zmenu mala byť zmluva o predaji časti podniku z 20. januára 2007, uzavretá medzi žalobcom ako predávajúcim a spoločnosťou F. T., s. r. o., ako kupujúcim, ktorou boli na spoločnosť F. T., s. r. o., prevedené jednak práva k spoluvlastníckemu podielu, ku ktorému práva sú predmetom sporu a jednak spoluvlastnícky podiel 1/2 na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. X., vedenom Správou katastra I., k. ú. D. V.. Avšak od predmetnej zmluvy predávajúci / žalobca / odstúpil, čím zmluva zanikla od počiatku. Spoločnosť F. T., s. r. o., odstúpenie potvrdila. Napriek tomu, že zmluva bola zrušená, teda na spoločnosť F. T., s. r. o., neprešlo žiadne právo k spoluvlastníckemu podielu ani spoluvlastnícky podiel žalobcu na predmetných nehnuteľnostiach, správca konkurznej podstaty úpadcu F. T., s. r. o., JUDr. J. P. vyhotovil súpis majetku úpadcu F. T., s. r. o., do ktorého zaradil aj 1/2 nehnuteľností zapísaných na LV č. X., vedeného Správou katastra I. pre k. ú. D. V., z titulu zmluvy o predaji časti podniku z 20. januára 2007. Vzhľadom na uvedené žalovaná je toho názoru, že súd prvého stupňa ako aj odvolací súd konali správne, keď zamietli návrh na zmenu účastníka na strane žalobcu.

Ďalej uviedla, že ako ďalší dôvod dovolateľ tvrdí, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. Inou vadou mal byť nesprávny postup súdu, ktorý neprerušil konanie v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. Žalovaná tvrdí, že F. T., s. r. o., nikdy nebol a ani sa nestal vlastníkom predmetných nehnuteľností. Podiel úpadcu C. J. P. B., S. v konkurze správca konkurznej podstaty JUDr. J. P. zapísal do súpisu konkurznej podstaty úpadcu F. T., s. r. o. neoprávnene, čo vyplýva aj z právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave z 26. apríla 2007 v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. februára 2008.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací /§ 10a ods. 2 O. s. p./ preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo, podľa ustanovenia § 242 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania /§ 243a ods. 1 O. s. p./ a dospel k záveru, že dovolanie je podané včas, oprávnenou osobou a je prípustné a opodstatnené. Preto dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa ustanovenia § 236 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. Podľa ustanovenia § 238 O. s. p. ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustní, ak je ním napadnutý zmenený rozsudok odvolacieho súdu /ods. 1/, alebo rozsudok odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu, vysloveného v tejto veci /ods. 2/, alebo rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu /ods. 3/.

Dovaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nemá znaky vyššie uvedených rozhodnutí. Nakoľko v prejednávanej veci odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a vo výrokovej časti nevyslovil prípustnosť dovolania. Preto prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodiť z ustanovení § 238 ods. 1 až 3 O. s. p.

Každé rozhodnutie odvolacieho súdu je však možné napadnúť dovolaním z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. na to, či rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou

z väd uvedených v § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na námietku dovolateľa, ale aj z úradnej povinnosti /§ 242 O. s. p./.

So zreteľom na obsah dovolania, na prvé rozhodnutie dovolacieho súdu v tejto veci, ako aj na zákonnú povinnosť dovolacieho súdu, vyplývajúcu z ustanovenia § 242 ods. 1 O. s. p., dovolací súd skúmal, či konanie, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, nie je postihnuté vadou konania taxatívne stanovenou v § 237 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia prípustnosť dovolania je vždy daná, ak sa a/ rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo súd bol nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa citovaného ustanovenia nie je predmet sporu významný. Ak je konanie postihnuté niektorou z vyššie uvedených väd, možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým dovolanie inak nie je prípustné. Pre posúdenie existencie procesnej vady podľa citovaného ustanovenia, nie je významný subjektívny názor účastníka konania o tom, že v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je postihnuté takouto vadou.

V dovolaní žalobca poukazuje na existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p., že v konaní došlo k vade uvedenej v ustanovení § 237 písm. f/ O. s. p. tým, že účastníkovi konania sa postupom súdov odňala možnosť konať pred súdom, ktorú skutočnosť v tomto konaní už raz skonštatoval Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, v uznesení z 24. júna 2010, č. k. 1ObdoV 33/2008-177. Napriek tomu, zo strany odvolacieho súdu neboli odstránené vytýkané procesné pochybenia, čím došlo k opätovnému odňatiu možnosti konať pred súdom a to rovnakým spôsobom.

Je potrebné prisvedčiť dovolateľovi, že odvolací súd bez vysvetlenia neakceptoval faxové podanie - ospravedlnenie právneho zástupcu žalobcu z dôvodu práceneschopnosti, z 24. apríla 2007, doplneného v zmysle § 42 ods. 1 O. s. p. originálom. Osvojil si, bez náležitého zistenia, tvrdenie súdu prvého stupňa, že faxové podanie nedostal a viac sa nezaoberal faxom, ktorý do spisu doložil žalobca /č. l. 87/. Postupoval tak napriek tomu, že

žalobca vo veci vôbec nebol vypočutý, aj keď sa v priebehu celého konania vykonania takéhoto dôkazu domáhal .

Tým, že odvolací súd nevykonal nápravu a to napriek usmerneniu dovolacieho súdu, vyhlásil napadnutý rozsudok, ktorým ako vecne správny potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, odňal uvedeným postupom žalobcovi realizáciu tých procesných práv, ktoré mu majú slúžiť na ochranu a obranu práv a právom chránených záujmov v tomto konaní, preto dovolací súd vzhliadol existenciu namietanej vady konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

Ďalšou námietkou dovolateľa bol postup odvolacieho súdu vo vzťahu k jeho návrhu podľa § 92 ods. 2 O. s. p. na zmenu žalobcu na nového účastníka, spoločnosť F. T., s. r. o. v konkurze, B., M.. Postup odvolacieho súdu dovolací súd považoval za nesprávny, lebo odvolací súd v tomto smere nevykonal žiadne dokazovanie, napriek tomu dospel k opačnému záveru, ako súd prvého stupňa, ktorý na štvrtej strane, druhý odsek, rozsudku z 26. apríla 2007, č. k. 6Cbi 164/2006-77 konštatuje, že žalobca v spore nie je aktívne legitimovaný na uplatnenie predkupného práva, lebo svoj 1/2 spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. X., k. ú. D. V., previedol zmluvou o predaji časti podniku na spoločnosť F. T., s. r. o., B., M.. S tvrdením žalobcu, že odvolací súd sa náležite nevysporiadal resp. vôbec, s argumentami, ktoré uviedol vo svojom vyjadrení zo 6. októbra 2010, je potrebné súhlasiť, lebo odvolací súd nepripustil zmenu žalobcu na nového žalobcu so stručným zdôvodnením, obsahom ktorého je len odkaz na list vlastníctva č. X.. Rezonuje tu absencia náležitého odôvodnenia rozhodnutia, odvolací súd sa opomenul vysporiadať s opačným záverom súdu prvého stupňa a s námietkami a argumentami žalobcu.

Uvedená vada konania je vo svojej podstate porušením práva na súdnu ochranu ako súčasť práva na spravodlivý proces, ktoré zahŕňa aj právo každého účastníka občianskoprávneho konania na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Vyjadruje to aj znenie § 157 ods. 2 O. s. p.

Dovolací súd vychádzajúc z týchto ústavne významných úvah, zaoberal sa obsahom napadnutého rozhodnutia o nepripustení zmeny žalobcu a skúmaním jeho odôvodnenia dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu tieto požiadavky nespĺňa.

Z uvedených skutočností vyplýva, že v preskúmvanej veci je daná existencia vady konania spočívajúca v odňatí možnosti dovolateľovi konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

Výskyt niektorej z procesných vád uvedenej v § 237 O. s. p. je zo zákona dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania a zároveň ide o dôvod, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, preto napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní je odvolací súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu /§ 243d ods. 1 O. s. p./.

K uvedeným záverom dospel dovolací súd jednohlasne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 25. októbra 2012

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.